

1989 மார்ச் 29]

5. வரவு செலவுத் திட்டம் 1989-90
பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. சி. கோவிந்தசுப்ரமணியம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே, மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களே பத்திரிகையாளர்களே, அரசுத் துறை அதிகாரிகளே, அனைவருக்கும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்திருக்கிற திருப்பூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் அதற்காகப் பேருதவி வழங்கியிருக்கிற சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும், இந்த அவையிலே பேசுகிற நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது முதல் உரையை இங்கே தொடங்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 11-40)

தமிழ்நாட்டிலே நடைபெற்று முடிந்த ஒரு மகத்தான அரசியல் போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டு மக்களின் அன்பான ஆதரவைப் பெற்று, தமிழகத்திலே பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசு, தேர்தல் காலத்திலே நாட்டுமக்களுக்கு முன்னாலே சொல்லப் பட்டு இருக்கிற பல்வேறு வாக்குறுதிகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம், சாதாரணமாக அடி மட்டத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களினுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு உதவி அளிக்கின்ற முறையிலே இந்த மக்களினுடைய பல நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை உள்ளடக்கி உருவாக்கியிருக்கக்கூடிய இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே சமர்ப்பிக்கின்ற இந்த நேரத்திலேகூட ஒரு பெரிய போராட்டத்திற்கு மத்தியிலே அதைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இங்கே இந்த அவையிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடந்து முடிந்த அரசியல் போராட்டத்தில் மக்களுடைய பலமான ஆதரவை, அன்பான ஆதரவைப் பெற்று இந்த அரசு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது. இந்த அவையில் அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு நடைபெறுகிற இந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அவைக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய மக்கள் முன்னால் எந்தமக்கள் இந்த அரசை ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்த்தினார்களோ அவர்கள் முன்னால் கொண்டு சென்று, அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட சக்திகளை அடையாளம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி] [1989 மார்ச் 29]

இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பயனளிக்கக்கூடிய பல நல்ல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பில் உரையாற்றி இருக்கிற உறுப்பினர்கள் இவற்றை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில் உள்ளடங்கி இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை வரவேற்று நானும் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக படித்து வேலையற்ற வாலிபர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல திட்டங்கள் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். 10ம் வகுப்பும் அதற்கு மேலும் படித்து வேலையற்று இருக்கிற வாலிபர்களுக்கு மாதம் 200 ரூபாய் மதிப்பூதியம் வழங்கி பல்வேறு துறைகளில் அவர்கள் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவித் தொகை குறைவான தொகையாக இருப்பதால் அதனை உயர்வு செய்து வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கும் வாலிபர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கியபோது பல்வேறு இயக்கங்கள் கோரிக்கை வைத்த பின்னால் வேறு பல மாநில அரசாங்கங்கள் இப்படி நிவாரணம் அளிக்கிற திட்டங்களை அறிவித்த பின்னால் இவர்களும் அதை வழங்குவதாக அறிவித்தார்கள். அப்படி வழங்கக்கூடிய நிவாரணம் என்பது வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து ஐந்தாண்டு காலத்திற்குப் பின்னாலும் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு அந்த நிவாரணத் தொகை வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அதுவும் மூன்றாண்டுகளுக்கு மட்டும் தான் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். நான் இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து ஐந்தாண்டு காலம் என்று இருக்கக்கூடிய விதியை இரண்டாண்டு காலம் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அந்த உதவித் தொகை மூன்றாண்டுகளுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டு பின்பு நிறுத்தப்படும் என்பதை மாற்றி வேலை கிடைக்கிறவரையில் தொடர்ந்து உதவித் தொகை வழங்கிட அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் அரசாங்கத்தின் கணக்கின்படியே 27 லட்சம் பேர்கள் வேலையில்லாதவர்கள் இருக்கிறபோது ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் வழங்குகிற உதவித் தொகை என்பது 11,000 பேர்களுக்கு மட்டும் தான் பயன்படுகிற அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட வகையில் வேலையில்லாத அனைவருக்கும் பயன்படுகிற வகையில் இதனை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 29] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதி பாஸ் செய்தும் பல வருடங்களாக வேலை கிடைக்காமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிற வாலிபர்களுக்கு எல்லாம் உரிய வேலைகளை வழங்குகிற முறையில் அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட தேர்வை, கமிஷன் மூலமாக எழுதி, பாஸ் செய்து இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் அரசு அலுவலகத்திலே பல துறைகளிலும் தற்போது வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, காலி இடங்கள் இன்றைக்கும் பூர்த்தி செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த காலி இடங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் குறிப்பாக நம்முடைய மின்சார வாரியத்திலே மட்டும் பல ஆயிரக்கணக்கான காலியிடங்கள் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையிலே, இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்வு எழுதி பாஸ் செய்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையற்று இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்புக்களை கொடுக்க வேண்டும். வேலையில்லாப் பிரச்சினை என்பது இன்றைக்கு தேசிய அளவிலே, தொழில் வளர்ச்சியோடு சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிற ஒரு பிரச்சினை. மாநில அரசாங்கம் அதற்கு என்று உதவிகளை, இடைக்கால நிவாரணங்களை வழங்க முடியுமே ஒழிய, நிரந்தரமாக அந்த வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்கு மாநில அரசாங்கத்தால் தீர்வு காணமுடியாது என்பதை நாம் உணர்வோம். ஆகவே இது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையோடு சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தாலே, இதை நாம் மக்களுக்கு முன்னாலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிலையும் தேவையும் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணக்கூடிய முறையிலே ஒரு குறுகிய காலத்தை தீர்மானித்து, அந்தக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்குள்ளே தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர்த்து வைக்கப்படும் என்று வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக 155 கோடி ரூபாய் நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்.

கோவை மாவட்டத்திலே குறிப்பாக பல்லடம் தாலுக்காவில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை என்பது மிகப்பெரிய அளவிற்கு இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி] [1989 மார்ச் 29]

அவர்கள் பல்லடம் தொகுதியைச் சார்ந்தவர்; அங்கேயிருந்து வந்திருப்பவர். அவருக்கு நிச்சயமாக நன்கு புரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் நேரிலேயே பார்த்திருக்கிறார்கள், ஆகவே பல்லடம் தாலுக்கா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதி என்ற முறையிலே, அங்குள்ள குடிநீர்ப்பிரச்சினைக்காக நிவாரணத் தொகையை சற்று கூடுதலாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அந்த மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் பகுதியில், திருப்பூர் நகரத்திற்கும், அதையொட்டி இருக்கக் கூடிய பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில், இரண்டாவது குடிநீர்த் திட்டம் என்று சொல்லி, ஒரு குடிநீர்த் திட்டம் கடந்த 1983 ஆம் ஆண்டு அன்றைய முதல்வர் அவர்களால் திருப்பூர் நகரத்திலே தொடங்கி வைக்கப் பட்டது. 3 ஆண்டுக் காலத்திலே முடிக்கப்பட வேண்டிய அந்தத் திட்டம்— 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13 ஆம் தேதி அன்றைய முதல்வர் அவர்களால் தொடங்கிவைக்கப் பட்ட அந்தத் திட்டம்-கிட்டத்தட்ட 6 ஆண்டுக்காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே கூட, அந்தத் திட்டம் முறையாக செயல்படுத்தப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படவில்லை. குடிநீர்ப் பிரச்சினையால் மிகவும் கடுமையாக பாதிக்கப் பட்டு இருக்கிற திருப்பூர் பகுதியில் 10 நாட்களுக்கு ஒரு முறை 2 குடம் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு அவல நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான, மக்களுக்கு மிக அத்தியாவசியமான தேவையாக இருக்கிற பிரச்சினை. கடந்த கால அரசாங்கம் இதைப்பற்றியெல்லாம் அக்கறை இல்லாமல் செயலாற்றியதன் விளைவாக 6 ஆண்டுக் காலம் முடிந்த பின்னாலும் 3 ஆண்டுக் காலத்திலே முடிக்கப்படவேண்டிய அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே புதிதாக பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய அரசாங்கம், இதிலே நிச்சயமாக உரிய கவனம் செலுத்தும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ஆகவே ஒரு குறுகிய காலத்திலே இந்த இரண்டாவது குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவு செய்யக் கூடிய வகையிலே இந்த அரசு பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அதை நிறைவேற்றவேண்டும்.. திருப்பூர் நகரத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், 44 பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், 4 பேரூராட்சிகளுக்கும் பயன்படக்கூடிய திட்டம், 5 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய திட்டம், எனவே இதை உரிய காலத்திலே நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் துரிதமாக மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதேபோல் கல்விக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 900 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்வது

1989 மார்ச் 29] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

குறித்தும் புதியதாக 60 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டப்படுவது குறித்தும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அம்சமாகும்.

அதைப்போலவே திருப்பூர் நகரம் என்பது மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகிற நகரம். அங்கே இரண்டு மேல்நிலைப்பள்ளிகள் ஒன்று திருப்பூருக்கு அருகிலே இருக்கிற 15-வேளம்பாளையம் பேரூராட்சி பகுதியிலேயும் அங்கே சுமார் 25 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்திலே ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளியும் அடுத்து திருப்பூர் நகரத்தினுடைய தெற்குப் பகுதியாக இருக்கிற தென்னம்பாளையம் பகுதியிலே ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளியும் உருவாக்குவதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தனியார் சுயநிதிக் கல்லூரிகள் தொடங்க அனுமதிகள் ரத்து செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே தேவையான வசதிகள் இல்லை. அவைகள் எல்லாம் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியிருப்பது உண்மையானது, அதற்கான அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டு இருப்பது வரவேற்கக் கூடிய ஒரு நல்ல அம்சமாகும். அதேநேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய கல்லூரிகளில் கூட அப்படிப்பட்ட சில வசதிக் குறைவான போக்குகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நம்முடைய கோவை மாவட்டத்திலே பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்திற்கு உட்பட்டிருக்கக்கூடிய பெண்கள் கலைக் கல்லூரி அரசு கலைக் கல்லூரி மாவட்டத்திலேயே திருப்பூரிலே இருப்பது ஒன்று தான் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

திருப்பூரிலுள்ள எல்.ஆர்.ஜி. அரசு பெண்கள் கலைக் கல்லூரி என்பது மிகவும் பாழடைந்த நிலையில் இருப்பதை கடந்த ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னால் அந்தக் கட்டிடத்தை எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கல்லூரியினுடைய முதல்வர் அவர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்று காட்டினார்கள். வாய்ப்பு கிடைக்குமானால் நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்திற்கு வருகை தருகிறபோது, அந்தக் கல்லூரியை பார்வையிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கட்டிடம் மிக மோசமான நிலையில், எந்த நேரத்திலும் அந்தக் கட்டிடம் இடிந்து விழும் என்ற அபாயத்தை நோக்கி அங்கே இருக்கக் கூடிய பேராசிரியர்கள் பாடங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அச்ச நிலையிலே மாணவிகள் அங்கே அந்தக் கல்லூரிக்குச் செல்கிற நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்தக் கல்லூரியை திருத்தி அமைப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1989 மார்ச் 29]

அந்தக் கல்லூரியில் பி.காம், எம்.காம், போன்ற வகுப்புகள் இன்றைக்கு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கல்லூரியில் பி.காம், எம்.காம், வகுப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நம் முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூட லூர்தாலுக்கா போக்கு வரத்திற்குக் கூட பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலே செயல்பட்டு வரக்கூடிய அந்த நிலையிலே அங்கே எந்த ஒரு கல்லூரியும் இல்லாத ஒரு நிலை தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் கல்விக்கு மிக அதிகமான கவனம் செலுத்தி, அதற்கான உதவிகளை வழங்கி இருக்கக் கூடிய நிலையிலே கூடலூர் பகுதி மக்களின் நண்டநாளைய கோரிக்கையான அந்த கூடலூரிலே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்வதோடு, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான முயற்சியினை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் இதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இந்த அறிக்கையிலே உலக வங்கியினுடைய நிதி உதவியோடு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற திட்டத்திலே திருப்பூர் நகரமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஒரு வரவேற்கத்தக்க, பாராட்டுக்குரிய அம்சமாகும். அதிலே தொழிற்சாலைகளிலும், மற்ற துறைகளிலும் வேகமாக வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற திருப்பூர் நகரத்திற்கு உலக வங்கி நிதி உதவியோடு ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டத்திலே சற்று முன்னுரிமை கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே, நகரத்தினுடைய மையத்திலே இருக்கின்ற ரயில்வே பாதையைக் கடக்கின்ற ஒரே ஒரு மேம்பாலம் மிகக் குறுகிய நிலையில் இருக்கிறது நம் முடைய மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை மிக நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே அதை உலக வங்கியின் உதவியோடு, திருப்பூர் நகரத்திலே ரயில்வே மேம்பாலம் என்பது அந்த நகரத்தினுடைய மிக அத்தியாவசிய தேவையாகும், நகர மக்கள் பல மணி நேரம் அந்தப்பாலத்திலே காத்துக் கிடக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை அந்த நகரத்திலே நிலவிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, மிக விரைவாக அந்த ரயில்வே மேம்பாலத்தை விஸ்தரிக்கக் கூடிய முறையிலே அல்லது வேறு ஒரு பாலம் கூடுதலாகக் கட்டக்கூடிய முறையிலே முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு இந்த அரசை, மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று திருப்பூர் வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு நகரம். எந்தவிதமான சாக்கடை வசதியும் இல்லாமல் சாக்கடையின் மத்தியிலே மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அவல

1989 மார்ச் 29] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

நிலைமை அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற காட்சியை இன்றைக்கும் நாம் பார்க்க முடியும். ஆக இப்படிப்பட்ட அந்த நகரத்திலே உலக வங்கி உதவியோடு நகரத்தினுடைய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற முறையிலே ஒரு பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை அங்கே உருவாக்கி, அந்தச் சாக்கடை பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காணக்கூடிய முறையிலே அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

மிக அதிகமான போக்குவரத்து நெரிசல் இருக்கின்ற அந்த நகரத்தில், போக்குவரத்து நெருக்கடியான பிரச்சினைகள் காரணமாக பல்வேறு விதமான விபத்துக்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, அந்த நகரத்திலே ஒரு 'பை-பாஸ் ரோடும்' அந்த நகரத்திலுள்ள அனைத்து ரோடுகளையும் இணைக்கும் வகையில் நகர எல்லையில் ஒரு 'ரிங் ரோடு' போன்ற ரோட்டையும் இந்த உலகவங்கி உதவியோடு நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக ரூ. 110 கோடி திட்டத்திலே 19,400 வீடுகள் இந்தக் காலத்திலே புதியதாக கட்டப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆகவே திருப்பூர் நகரத்திலே, பனியன் தொழிலாளர்கள் நிறைந்து இருக்கக்கூடிய அந்த நகரத்திலே வீட்டு வாடகை என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தாலே, அந்த பனியன் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு குடியிருப்பை, காலனியை உருவாக்கி, அந்த பனியன் தொழிலாளர்களுக்கு, சாதாரண ஏழை எளிய உழைப்பாளிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையிலே வீட்டு வசதி குடியிருப்பு மனைகளை உருவாக்குவதற்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று பனியன் தொழில் இன்றைக்கு உலக அளவிலே இந்தப் பனியன் தொழில் என்பது சிறந்து விளங்கியிருக்கக்கூடிய ஒன்று. திருப்பூர் என்று சொன்னாலே பனியன் என்ற பெயர் நினைவிற்கு வரக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயும் சரி, உலக அளவிலேயும் சரி, மிகப் பெரிய அளவுக்கு ஏற்றுமதி வியாபாரத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஒன்று. அதே போல இந்த பனியன் தொழில் மீது வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே 1975 ஆம் ஆண்டு கழக அரசு இருந்த காலத்திலே இந்த வரியை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளெல்லாம் எடுக்கப்பட்டு, அன்றைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட இருந்த வரவு செலவு திட்டத்திலேகூட அதை நீக்குவதாக அன்றைய அரசு சொன்னதாக அந்த அமைப்பு களைச் சார்ந்தவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு இடையிலே அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்து அகற்றப்பட்ட.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி] [1989 மார்ச் 29]

காரணத்தினாலே எடுக்க இயலவில்லை. ஆகவே அதற்குப் பின்னாலே வந்திருக்கின்ற அரசாங்கங்களை தொடர்ந்து அந்த அமைப்புகளின் சார்பிலே வலியுறுத்தியும்கூட அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

கடந்த ஆண்டிலே இருந்த கவர்னர் ஆட்சியிலே 5 சதமாக இருந்த அந்த விற்பனை வரியை 2 சதவீதம் குறைத்து, 3 சதவீதமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அமைப்பின் சார்பாக அவர்கள் வலியுறுத்துவது அந்த 3 சதவீதத்தையும் எடுத்து விட வேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால் மேற்கு வங்கத்திலோ அல்லது வேறு பல மாநிலங்களிலோ பணியன் மீது விற்பனை வரி இல்லாதபோது, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இருப்பதால் நாம் மற்ற மாநில மார்க்கெட்டுகளோடு போட்டியிட முடியாத ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை இருக்கிறது என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். அதேபோல இன்றைக்கு தயாரிக்கப்பட்டு வரக்கூடிய பணியன்களுக்கு மட்டும்தான் விற்பனை வரி போடப்படுகிறது. ஆனால் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு துணியாக ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அல்லது வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் விற்பனை வரி இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் சொல்வது நியாயமாக இருக்குமே யானால் அரசு அதைப் பரிசீலிக்கலாம். நூலின் மீது அந்த வரியைப் போட்டால் துணியாகச் சென்றாலும், பணியனாகச் சென்றாலும் அந்த வரி வருவாய் அரசுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினாலே பணியன் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற விற்பனை வரியை நீக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இந்த அரசாங்கம் அதை 1975-ஆம் ஆண்டிலே கருணையோடு பரிசீலித்து எடுப்பதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டபோது இடையிலே ஆட்சி அகற்றப்பட்ட காரணத்தாலே, அது அன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே மீண்டும் இந்த அரசு வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த வரி எடுக்கப்படும் என்று பெரும் நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையிலே அந்த விற்பனை வரியை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல வளர்ந்து வருகிற திருப்பூர் நகரத்திலே சுமார் 56 இடங்களிலே அங்கீகரிக்கப்படாத வீட்டு மனைகள் இருக்கின்றன. நகரத்தினுடைய பெரும் பகுதிகளில் அவை அங்கீகரிக்கப்படாத பகுதிகளாக 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் 25 ஆண்டுகள் வரை இருக்கிற காரணத்தினாலே அங்கே எந்தவிதமான வசதியும் நகராட்சி மூலம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட திருப்பூர் நகராட்சியிலே தீர்மானம் போட்டு, ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1989 மார்ச் 29] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்து அந்தப் பகுதிகளை அங்கீகரித்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல பஞ்சாலைகள்— ஜின்னிங் பாக்டரி கள், பனியன் பவர் லூம்ஸ், கைத்தறி போன்ற பஞ்சோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழில்கள் நிறைந்திருக்கிற அந்த நகரத்திலே, காசநோய் என்ற வியாதியும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே, அந்த திருப்பூர் வட்டாரத்திலே ஒரு காசநோய் மருத்துவமனை கட்டுவதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே அதற்கான இடங்களெல்லாம் கூட பார்க்கப்பட்டும் வேலைகள் முறையாகத் தொடங்கப்படாமல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி அந்த மருத்துவமனையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல திருப்பூர் நகரம் ஒருபுறத்திலே தொழில் துறையில் வளர்கிறது. அதன் மூலம் ஏராளமான டையிங் தொழிற்சாலைகள், பிளீச்சிங் பாக்டரிகள் நிறைந்து இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்த நகரத்திலே கழிவு நீர் தேங்கி மக்களுடைய குடிநீரையும், அதேபோல விவசாயத்திற்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலத்தடி நீரையும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதிலே கவனம் எடுத்து அந்த நிலத்தடி நீரை பாதுகாக்கக்கூடிய முயற்சியோடு, அவைகள் சிறு சிறு பாக்டரிகளாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு தேவையான கருவிகளை வாங்குவதற்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் உதவி செய்து, அந்தத் தண்ணீரை சுத்திகரித்து வெளியே அனுப்பக்கூடிய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தவும் இந்த அரசாங்கம் உதவி அளித்து அந்தத் தொழிற்சாலைகளையும் பாதுகாக்கவேண்டும். அதன் மூலம் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலத்தடி நீரிலிருந்து அந்த மக்களையும் பாதுகாப்பதற்கு உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அவையிலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு நல்லாய்ப்பைத் தந்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

*திரு. வ. முல்லையேந்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தோன்றின் புகழோடு தோன்றாக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

எனும் தேந்தமிழ்க் கவிஞனுடைய திருமறைக்கொப்ப தோன்றி அல்லலுறும் மக்களின் இன்னலைக் களைய, ஆருயிரைப் பணயம் வைத்து எல்லையில்லாப் புகழ் சேர்த்து வையத்து

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்] [1989 மார்ச் 29]

நாடனைத்தும் வாழ்வாங்கு வாழ்கின்ற தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோரின் அன்புருவாய் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் தமிழே உருவான தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட நல்லாதரவோடு மொரப்பூர் தொகுதி யினுடைய வாக்காளர்களால், அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற அறிவு ஜீவிகளாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நான் இந்த மாமன்றத் திலே பேசுகின்ற பெருவாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக முதலிலே இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

13 ஆண்டுகால இடைவெளிக்குப் பிறகு தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ்ப் பெருமகனால் தமிழகம் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்காக இங்கே அளிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையினை தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ்க்குடிமகனுடைய அனுமதியோடு நூடும் ஏடும் போற்றத் தக்க அளவுக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை பண்பார்ந்த தமிழர்களெல்லாம் பாராட்டுகின்ற இந்த நேரத்தில் பாராடும் பண்பாளரும் இம்மாமன்றத்தில் உள்ள பண்பாளர்களும் பாராட்டுகின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினை நான் மொரப்பூர் தொகுதி மக்களின் சார்பாகப் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழக அரசு, தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தருகின்ற வகையில் தமிழ் மையங்களை உருவாக்கிடவும், தமிழ் வளர்ச்சிக்காக தனியாக ஒரு துறையை உருவாக்கி, அதற்கென நிதிநிலையை உருவாக்கி, தமிழ் மேம்பாட்டினைச் சிறப்புறச் செய்வதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, கல்வித் துறையில்,
“ அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் கட்டல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் ”

என்ற பாரதியின் கனவுகளுக்கு உயிரோட்டம் தருகின்ற வகையில் கல்விக்கென 900 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி 13 ஆண்டுகாலமாக கவனிப்பாற்றுக் கிடந்த துவக்கப் பள்ளிகளை சீர்படுத்திடவும், கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களை வழங்கிடவும், தனியார் கல்லூரிகளிலே நடைபெறுகிற மோசடிகளைத் தடுத்து அவற்றிற்கு அனுமதி மறுக்கிற வகையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கல்வி நிதிநிலை அறிக்கை படித்தவர்கள் உயர்ந்திடவும், கல்வி அறிவைப் பெருக்கிடவும் சிறப்பான ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில், குறிப்பாக மொரப்பூர் தொகுதியில் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே, கல்விக்கூடங்களுக்கென முன்வைப்புத் தொகை கட்டப்பட்ட மேல்நிலைப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட

1989 மார்ச் 29] [திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

வேண்டும் என்று சொல்லி துறிஞ்சிப்பட்டியிலேயும் கடத்தூரிலும் இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படவும், தொட்டம்பட்டியிலேயும், தொங்கனூரிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்படவும் வேண்டும் என்று அரசை பலமுறை கேட்டும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிற அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவும், வறுமையிலே வாடுகின்ற அந்தப் பகுதி மக்கள் 5 மைல், 6 மைல் நடந்து சென்று படிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், பள்ளியில்லா ஊர்களே இல்லாத நிலையை உருவாக்கிட வேண்டும் எனவும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கலைஞர் காலத்திலே தர்மபுரியிலேயும், கிருஷ்ணகிரியிலேயும் கலைக் கல்லூரிகள் உருவாக்கப்பட்டு 10 தொகுதிகளைக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த மாபெரும் மாவட்டத்தில் இதுவரையிலும் அந்ர பகுதியிலேயே கல்லூரிகள் இல்லை என்கிற நிலைமை இருப்பது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். மிக அதிகமாக படித்தவர்கள் இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில், அநுரிலே ஒரு கலைக் கல்லூரியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியிலே கல்வித் துறை ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை என்பது தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே முதலிடம் வகிக்கின்ற அளவுக்கு ஒரு வெறுமையான பாலைவனமாக மாறியிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் மதியம் இரண்டு மணியளவில் 200, 300 பெண்கள் விவசாயம் செய்கின்ற கிணறுகளுக்குப் போய் தண்ணீருக்காகக் காத்துக் கிடக்கின்ற கொடுமையான நிலைமை. அந்த நிலைமைகளை மாற்றுகின்ற வகையில் வெகு வேகமாக குடிநீர்த் திட்டத்தை அங்கு உருவாக்கிடவும், அதே நேரத்தில் ஆழ் துளைக் கிணறுகள் மூலமும், சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் மூலமும் தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கித் தந்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, எலவடை, நவலை, பெருமாலன்னப்பட்டி போன்ற பகுதிகளிலும் கடத்தூர், பொம்முடி, போன்ற பேரூராட்சிகளும் மிகக் கொடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளை வெகு விரைவிலே சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ஒகேனக்கல் குடிநீர்த் திட்டம் 100 கோடி ரூபாய் செலவு என்று சொன்னாலும்கூட அந்த மாவட்டம் முழுவதும் இருக்கின்ற மக்களுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்கக்கூடிய ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும். எனவே, அந்தத் திட்டத்தை அரசு விரைவிலே ஏற்று, பணச் செலவைக் கருத்திலே கொள்ளாமல் அதன் மூலம் அந்த மாவட்டத்து மக்களுக்கெல்லாம்

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்] [1989 மார்ச் 29]

குடிநீர் வழங்கிட வேண்டுமென்றும், குடிநீர் வழங்குகின்ற அந்த நேரத்தில், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கால்நடைகளுக்கும் குடிநீர்த் தொட்டிகளை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘பாலின்றி பிள்ளை அழ
பட்டினியால் தாய் அழ
வேலையின்றி நாம் அழ
வீடு முச்சூடும் அழக்கூடாது’

என்று சொன்ன ஜீவாவினுடைய பாடலுக்கொப்ப தொழில் துறைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றிடவும், மூடிக் கிடக்கின்ற 17 நூற்பாலைகளையும், 4 பொறியியல் ஆலைகளையும் திறப்பதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டு, அதிலே 3 திறந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுவதோடு, இருக்கிற எஞ்சிய ஆலைகளையும் விரைவிலே திறந்திட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய காலத்திலே அங்கே ஒரு கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைக்குப் பதிலாக ‘தர்மபுரி ஸ்டீல் பிளான்ட்’ என்ற ஒரு தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட்டு பல பெயர் மாற்றங்களைப் பெற்று, ‘தர்மபுரி ஸ்டீல் கேஸ்டிங்ஸ்’ என்ற பெயராலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கலைஞர் அவர்களுடைய காலத்திலே மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட்டு, அது தேசியமயமாக்கப்படும் என்று 1976இலே சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அது நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படாமல் போன காரணத்தால் அந்தத் தொழில் எம்.ஜி.ஆர். காலத்தில் ஓரளவிற்கு உயிரோட்டம் பெற்று மீண்டும் 1983 ஆம் ஆண்டு அது மூடப்பட்டு, இன்றுவரை அது மூடிக் கிடக்கிறது. அதனால் 300 குடும்பங்கள் பட்டினியாலே வாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த 300 குடும்பங்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கிற வகையிலே அந்தத் தொழிற்சாலையை அரசு ஏற்று, அந்தக் குடும்பங்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

குறிப்பாக, விவசாயிகள் என்பவர்கள் அனாதைகளாக்கப்பட்டு, குறிப்பாக வானம் பார்த்த பகுதியை நம்பி வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், விவசாயம் செய்யாமல் வறட்சியாலே வாடிக் கிடக்கிற நிலைமையில் அந்த மாவட்டத்து மக்கள் வறட்சி வருகிற நேரத்திலேயெல்லாம் பக்கத்திலே இருக்கிற கர்நாடகாவிற்கு வேலை தேடிப்போவதும் கால்நடைகளை எல்லாம் அடிமாடுகளாக கேரளாவிற்கு விற்று விடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை மாற்றுவதற்கு-என்னுடைய தொகுதியிலே தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில்

1989 மார்ச் 29] [திரு. வ முல்லைவேந்தன்]

பொதியன்பள்ளம் என்ற அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப் பட்டு, அந்த ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்ட காரணத்தால் கிடப்பிலே போடப்பட்டு விட்டது. அருந்தமிழ் வளர்த்த ஓளவைக்கு நெல்லிக்கனி தந்தவரே, அதியமான் என்று சொல்வார்கள். அந்த அதியமான் கூட அந்த நெல்லிக்கனியை 'மூக்கனூர்' என்ற மலையடிவாரத்திலே தான் பெற்றான். அந்த மலையடிவாரத்திலே தான் 'பொதியன்பள்ளம்' என்ற அணை கட்டுகிற திட்டம் இருக்கிறது. எனவே, தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டே அந்த பொதியன்பள்ளம் அணை கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அந்தப் பகுதியிலே ஒரு இருபது ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் செல்கிற நிலைமையை உருவாக்கி, அந்தப் பகுதி குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தையும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கான டாசன நீர்ப் பஞ்சத்தையும் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, 10, 12 ஆண்டுக் காலம் அச்சம்பட்டி என்ற இடத்திலே ஏரி கட்டப்படும், கட்டப்படும் என்று சொல்லி, இதுவரையிலே திட்டம் தீட்டப்படாமல், முழுமை பெறாமல் இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் திட்டத்தினை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதோடு, வேப்பாடியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் கட்டப்பட்டால் அந்தத் தொகுதியிலே முழுமையாக வறட்சியை நீக்குவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாகும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கிற வாணியாற்றிலேயிருந்து, ஈச்சம்பாடி அணைக்கட்டு திட்டம் இருந்தாலும், தண்ணீர் முறைப்படுத்தி விடப்படாமல் அதிகாரிகளுடைய விருப்பம்போல் எல்லாம் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. முறைகேடுகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் நீக்கி முறையான வகையில் தண்ணீர் விடுவதற்காகவும், அந்த அணைக்கட்டுகள் முழுமை பெறாத நிலைமையில், இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், முழுமை பெறாத வேலைகளை விரைவிலே முழுமை பெறச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மொரப்பூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தியாகின்றது. அங்கே ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று 1987-லே அரசு அறிவித்தாலும், இதுவரையிலே அந்த ஆலைக்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எனவே, அந்த ஆலையை விரைவிலே உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்து, அந்த ஆலைக்கான பகுதிகள் சேலம் வரையிலே, சூரமங்கலம் வரையிலே இருக்கிற பகுதிகள் சேர்க்கின்ற காரணத்தால், புதிதாக உருவாகின்ற அந்தக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை மொரப்பூர் தொகுதியினுடைய எல்லைக்குள்ளே அதிகாரப்பட்டியோ, புதுப்பட்டியோ, மோலையானரோ ஏதோ ஒரு இடத்திலே ஆரம்பித்து அந்தக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு நாடு வாழவும், மொழி வாழவும் தன்னை அர்ப்பணித்து நாட்டுக்குள்ளேயும், ஏட்டுக்குள்ளேயும் நீக்கமற

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்] [1989 மார்ச் 29]

நிறைந்துவிட்ட எனது உயிரினும் இனிய தமிழினத் தலைவர்களை அளவுகடந்து அஞ்சுகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை' என்று பெயர் சூட்டவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதே நேரத்தில், தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வறட்சியாலே வாடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து அந்த மாவட்டத்திலிருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், படித்த பட்டதாரிகளுக்குச் சிறப்பான முறையிலே வேலை வாய்ப்பினைத் தருகின்ற திட்டங்களை யெல்லாம் உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

குறிப்பாக, மொரப்பூர் தொகுதியில் மூன்று இடங்களில் செங்குட்டை என்ற இடத்திலேயும், மங்களிகிரிக்காடு என்ற இடத்திலேயும், அம்மாபாளையம் என்ற இடத்திலேயும், 300 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு வெறுமனே தரிசாக நிலங்கள் கிடக்கின்றன. கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையின் மூலமாக ஆடு வளர்க்கின்ற திட்டத்தை மூன்று பகுதிகளில் ஏதேனும் ஒரு இடத்திலோ அல்லது இரண்டு இடங்களிலோ ஆரம்பித்து, அந்த ஆட்டுப் பண்ணை வளர்ச்சியின் மூலம் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில், பல்கலைக் கழகமானியக் குழுவின் அறிவிப்பின்படி பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் ஊதிய உயர்வு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் தமிழ்நாடு அரசு ஊக்க ஊதியம் பெறும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக் கழகமானியக் குழு வழங்கும் ஊக்க ஊதியத்தின் அடிப்படையில் ஊக்க ஊதியத்தை வழங்கினால் ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் பெரிதும் விரும்பிப் படிப்பதற்கும், அவர்கள் ஆராய்ச்சியிலே சிறப்பாக ஈடுபடுவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லி, கோட்டையிலே நான் இருந்தாலும், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என் நெஞ்சிலே குடியிருப்பார்கள் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்றுகிற வகையில் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கூடிய விரைவிலே, இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலுங் கூட, வெகு விரைவிலே ஊதிய உயர்வை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிற அதே நேரத்தில், துவக்கப் பள்ளியில் பணியாற்றுகின்ற நடத்தாட்டிகள் கலாநாயக ஆட்சிக்காலத்தில் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் இன்னும் 75 ரூபாய், 100 ரூபாய் சம்பளத்தில் தான் வேலை

1989 மார்ச் 29] [திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு, அந்த நடத்தாட்டிகளுக்கு எல்லாம் ஊதிய உயர்வினை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய தொகுதியில் கடத்தூர் என்ற இடத்தில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய காயம் என்றால் கூட 30 மைல் 40 மைல் தூரத்தில் உள்ள தரம்புரிக்குப் போய்த் தான் சிகிச்சை பெறவேண்டும். ஆகவே, அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை அப்கிரேடு செய்து மருத்துவ மனையாக விரைவில் மாற்றி, அந்தப் பகுதியில் வைத்திய வசதியைப் பெருக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் எங்களுடைய பகுதியில் உள்ள பல் மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். வெகு விரைவில் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மருத்துவமனைகளுக்கு டாக்டர்களை நியமித்து அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் மருத்துவ வசதியை எந்த நேரமும் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மையை மேலாண்மையாகக் கருதி திருச்சியில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை துவங்க இருக்கும் இந்தப் பேரரசை நான் பாராட்டுவதோடு, அந்தக் கல்லூரியைத் துவங்குகின்ற நேரத்தில் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிலே முன்னுரிமை தருகிற வகையில் அவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த 10,15 ஆண்டு காலமாக மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று சொல்லி ஏராளமான விவசாயிகள் மின் இணைப்பு மனுக்களை போட்டுவிட்டு 10, 15 ஆண்டு காலமாக 'இலவுகாத்த கிளிகளைப் போல், இன்னமும் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். வேளாண்மையை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற இந்த நேரத்தில் கூடிய விரைவில் அதற்கு முன்னுரிமை தந்து, எல்லா விவசாய பம்புசெட்டுகளுக்கும் மின் இணைப்பு தருகின்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுமானால் விவசாயம் பெருகுவதற்கும், வெகு விரைவில் விவசாயத்தில் முன்னேற்றத்தைக் காண்பதற்கும் வாய்ப்புகள் உருவாகும். ஆகவே, அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்] [1989 மார்ச் 29]

விவசாய பெருமக்களுடைய சார்பாக 3 குதிரை, 5 குதிரை வேகம் உள்ள மின் இணைப்புகளுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு அளித்திருப்பதற்கு நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் மூலம் வேளாண்மையை பெருக்கப் முடியும் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு நம்முடைய அரசு அந்த சிறு பாசனத்திற்கு முன்னுரிமை தந்து விவசாய வளம் பெருகுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான கோவில்கள் இருக்கின்றன. சில கோவில்களில் தர்மசுர்த்தா என்ற பெயரில் 13 ஆண்டு காலமாக அந்த கோவில்கள் எல்லாம் கொள்ளைக்காரர்களின் கூடாரமாக மாற்றப்பட்டு அரசுக்கு வரவேண்டிய நிதி எல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் வீண் விரயம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையினை மாற்றுவதற்கு தீர்த்தமலை போன்ற மிகப்பெரிய கோவில்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு சுற்றுலா மையத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மொரப் பூருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சிங்காரவேல் முனியப்பன் என்ற கோவில் ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் கூட, அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அதை 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்கணக்குக் காட்டாமல் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை எல்லாம் மாற்றி தமிழகத்தில் எங்கெங்கே வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்கள் இருக்கின்றனவோ அந்தக் கோவில்களை எல்லாம் இந்த அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டும். அவ்வாறு ஏற்று நடத்துகின்ற நேரத்தில் முறையான நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் ஏராளமான வருமானத்தை இந்த அரசு பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் இருக்கிற சித்தேரி, மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி. மலைவாழ் மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசி போடவேண்டும் என்று திட்டம் இருந்தாலும் கூட, ரேஷன் கார்டுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற அரிசியில் 50 சதவீத அரிசி தான் அங்கே போய்ச் சேருகிறது. அதை முழுமையாக வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைத் தனி ஒன்றியமாக ஆக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் அரசினுடைய கிடப்பில் இருக்கிறது. அதை வெகு விரைவாக, திட்டமாக மாற்றுவதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த 13 ஆண்டு காலமாக எங்கள் தொகுதியில் இருக்கின்ற ஊராட்சி மன்றங்களின் சாலைகள் ஆனாலும் சரி, ஒன்றிய நெடுஞ்சாலைகள் ஆனாலும் சரி கேட்பாரற்றுக் காட்சி அளிக்கின்றன. எந்தச் சாலைகளிலும் வெகு விரைவில் போய் வர

1989 மார்ச் 29] [திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அந்த பழுதுபட்ட சாலைகளை வெகு விரைவில் மாற்றுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கதிர்புரம், தொட்டம்பட்டி, வெங்கடசமுத்திரம், மேனசி, விதந்தம், ஆலாபுரம், புதுவெட்டியூர் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற சாலைகள் எல்லாம் மிகக் கொடுமையான சாலைகளாக, சொல்லமுடியாத அளவுக்கு அந்தச் சாலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் மாற்றி நல்ல தரம் உள்ள சாலைகளாக உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் சேலம் மாவட்டத்தையும் தர்மபுரி மாவட்டத்தையும் இணைக்கின்ற இடமான பொம்முடிக்கு பக்கத்தில், பொம்முடிக்கும் ராமமூர்த்தி நகருக்கும் மத்தியில் இருக்கின்ற சாலை நாடு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து அந்தப் பகுதி மக்களால் கேட்கப்பட்டு, இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிற அந்த இணைப்புச் சாலையை உருவாக்கி அங்கே ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ‘‘மாட மாளிகைக்கு அருகே மண் குடிசை இருக்கக்கூடாது ; மந்தகாச வாழ்வுக்கு அருகே மண் புழுக்கள் உலவக் கூடாது ; சோம்பேறி சீமான்கள் ஒருபுறமும், அனாதைக் குழந்தைகள் ஒருபுறமும் சேர்ந்து விடக்கூடாது’’ அதற்குப் பெயர் தான் சமதர்மம் என்று நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டி மாட மாளிகைகளில் மக்கள் வாழ்கின்ற வகையில் திட்டத்தினை நிறைவேற்றுகின்ற இந்த அரசினைப் பாராட்டுகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கிற காலனி வீடுகளை விரைவாகக் கட்டவும், அதே நேரத்திலே ‘தாட்கோ’ என்று சொன்னால் என்னவென்று தெரியாத அளவுக்கு 13 ஆண்டு காலமாக அதிகாரிகளும், சில ஏஜெண்டுகளும் பங்குபோடுகிற ஒரு கொள்ளை கூடாரமாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே ‘தாட்கோ’ மூலமாக வீடுகள் கட்டப்படுகிறபோது முறையாகக் கட்டப் படுவதற்கும், அதே நேரத்தில் கட்டிய வீடுகளை திரும்பத் திரும்ப காட்டாமல் எல்லா இடங்களிலும் வீடு கட்டுகின்ற ஒரு திட்டத்தினை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும், மொரப்பூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நாடு சுதந்திரம் பெற்று இந்த நாள் வரையில் வீட்டுமனைப் பட்டா இல்லாத இடங்களும் அதே நேரத்தில் காலனி வீடுகள் இல்லாத இடங்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளோடு இதையெல்லாம் நீக்கி இந்த ஆட்சியினுடைய காலத்தில் வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. முல்லைவேந்தன்] [1989 மார்ச் 29]

அதே நேரத்தில், மாவட்ட தொழில் மையத்தின் மூலம் கடந்த ஆட்சியாளர்களால் சிறுசிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் கட்டப்பட்டு அவைகளெல்லாம் இன்றைய தினம் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. எனது தொகுதியில் 125 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் கட்டப்பட்டு அவர்களெல்லாம் கட்டனாளிகளாக மாற்றப்பட்டு அந்த இடங்களெல்லாம் இப்போது வெறுமனே இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் உருவாக்கி அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மறுவாழ்வு தருகின்ற வகையில் ஒரு நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்ணின் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் 'கற்பு' என்று வந்தால் இருவருக்கும் பொதுவில் வைப்போம் என்றுதான் பாரதி சொன்னான். ஆனால் நம்மையெல்லாம் வளர்த்து ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிற நமது தமிழினத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 'சொத்து' என்று வந்தாலும் இருவருக்கும் பொதுவில் வைப்போம் என்ற ஒரு புனிதமான திட்டத்தினை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆற்றல்மிக்க தலைவரை நான் என் நெஞ்சாரப் பாராட்டி நாம் அத்தனைபேரும் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகின்ற இந்த நேரத்தில் நல்ல திட்டங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து திட்டங்கள் நிறைவேறிட முழுமையான ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை மக்களுக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாகவும் உபயோககரமாகவும் உள்ளது. இந்த பட்ஜெட்டில் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெட்ரோல் விலை ஏறியிருப்பதால் லட்சக்கணக்கான இரண்டு சக்கர வண்டிகள் ஓட்டும் மத்தியதர மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதைத் தவிர்க்க ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தனி தொகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். அங்கேயுள்ள விவசாயிகளுடைய வேலை முக்கியமாக ஆடுமாடுகள் வளர்த்தல், வயலில் கூலி வேலைகள் செய்வதுதான். அவர்களுக்கு அங்கே போதுமான நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அப்படி இருக்க அங்கே ஆழ்துளைக் கிணறுகளை அதிகப்படுத்த, அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 29] [திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா]

மேலும், விவசாய பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது பட்டு வளர்ப்புத் தொழிலில் அங்கே அநேகமான பேர் ஈடுபட்டு இருப்பதால் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இது மழையையே நம்பியிருக்கும் இடமாக இருப்பதால் தற்போது அவர்களுக்கு ஆழ்துளைக் கிணறுகளைப் போட்டு, மின்சாரம் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதற்கான சட்ட திட்டங்களை விதிகளை மாற்றி, தற்போது கர்நாடகத்தில் பம்பு செட் கேட்டவுடனே 15 நாட்களுக்குள் அமைத்து கொடுத்து விடுகிறது போல் அவர்களுக்கும் வசதி செய்து தர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-20)

அதைப்போன்று நமது தமிழ்நாட்டிலும் அந்த உரிமையைக், கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிக்கொடுக்கப்பட்டால் தருமபுரி மாவட்டத்தில் விவசாயம் பெருகும். பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பும் ஜாஸ்தியாகும். பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு ஹோசூரிலும், தேன்கனிக்கோட்டையிலும் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்தமாதிரி ஆழ்துளைக் கிணறுகள் வெட்டி, பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ள உதவி செய்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியும்.

தேன்கனிக்கோட்டை வட்டாரம், அஞ்சட்டிப் பகுதியிலே தொட்டள்ள அணைக்கட்டு ஒன்றுக்கு வேலை தொடங்கி, அதைக் கட்டாமலே காலம் கடத்தி வருகிறார்கள். அந்த அணைக் கட்டுத் திட்டத்திற்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் 'நிலைவாடி எஸ்டிமேட்' போட வேண்டுமென்று சொல்லி காலம் கழித்து வருகிறார்கள். அந்த அணையைக் கட்டிக்கொடுத்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்ய இயலும்.

மேலும் தேன்கனிக்கோட்டையிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் கொரடகௌரா என்ற ஊரில் ஒரு அணை கட்ட முந்தைய அரசு ஆய்வு செய்து வந்தது. தற்போது அந்த வேலை அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை என்றாலும் தேன்கனிக்கோட்டை வட்டாரம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால், பாசன வசதி இல்லாத பகுதியாக இருப்பதால் அதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சுமார் 10, 15 ஆண்டுகளுக்குமுன் சிறு நீர்ப்பாசனத் திற்காக அஞ்சட்டிப் பகுதியில் பளை என்ற இடத்திலும் தேன்கனிக்கோட்டைப் பகுதியில் குந்துகோட்ட என்ற இடத்திலும் அந்தேவனஹல்லி என்ற இடத்திலும் ஏரிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள்

[திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா] [1989 மார்ச் 29]

அவற்றின் கரைகளில் சுமார் மூன்று அடிக்கு மேல் மணல் மேடிட்டு அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் பெருகாமல் காலியாக இருக்கின்றன. அதுபற்றி அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தும் பலன் இல்லை. ஆகையால் அந்த மணல் மேடுகளை அப்புறப்படுத்தி, தண்ணீர் பெருக வேலை தொடங்குவதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனி ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, அஞ்சட்டி மற்றும் பெட்டமுகளாளம் பகுதிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து அங்கே குடியிருக்கும் மலைவாழ் மக்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் (எஸ்.சி. மற்றும் எஸ்.டி.) ஒன்று சேர்த்து, அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக தனி 'ட்ரைபல் பிளாக்' ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது ஏற்கெனவே அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

தனி யூனியன் 50 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஹோசூர் பகுதியில் 'சிப்காட்' அமைக்கப்பட்டுள்ளதைப் போல தேன்கனிக்கோட்டையிலும் ஒரு 'சிப்காட்' அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேன்கனிக்கோட்டை வட்டாரம் வறட்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தருமபுரி மாவட்டம் முழுவதும் வறட்சியாக இருப்பதால், அதை வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்து, அதற்கு தகுந்த சலுகைகளைக் கொடுத்து, பஞ்சநிவாரண பணிகளை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் ஆடுமாடுகள் தண்ணீர் குடிக்க அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏரிகளில் 'பாண்ட்ஸ்' வெட்டித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, உடனடியாக வேலையைத் தொடங்க வேண்டும்.

தேன்கனிக்கோட்டை நகரப் பஞ்சாயத்தில் நிதிநிலை சரியாக இல்லை. பஞ்சாயத்து வருமானம் அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவும், மின்சாரக் கட்டணத்திற்கும்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. அதனால் பஞ்சாயத்து வரி செலுத்தும் மக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை ஆகவே ரூரல், அர்பன் என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் ரூரல் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளாகிய, என்.ஆர். இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. போன்ற திட்டங்களின் சலுகைகளும் வீடு கட்டும் திட்டங்களும் தமிழகத்தில் இருக்கும் எல்லா பேரூராட்சிகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டும்.

சினிமா வரியில் 60 சதவீதம் பேரூராட்சிகளுக்குக் கிடைக்கவும், எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களின் தெரு விளக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் தற்போதுள்ள விதிகளை மாற்றி முன்பு மின்சார வாரியமே இவற்றைக் கண்காணித்து வந்ததுபோல மீண்டும் அவர்களுக்கே ஒப்படைத்துவிடவும் ஏற்பாடு செய்வேண்டும். இப்போது தெரு விளக்குகள் மாதக் கணக்கில்

1989 மார்ச் 29] [திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா]

எரியாமல் போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. மின்சார வாரியத் தினிடத்தில் ஒப்படைப்பதன் மூலம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தலைவர்களுக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் அவதூறு ஏற்படாமல், அவர்கள் அவதூறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு பொதுமக்களின் வசதிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத நிலைமையும் ஏற்படும்.

அடுத்து தேன்கனிக்கோட்டை வட்டாரத்திலே பட்டிகளுக்குள்ளே போக்குவரத்து வசதிகளே சரிவர இல்லாமல் குந்தகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக பஸ் போக்குவரத்து இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். தேன்கனிக்கோட்டையிலிருந்து மதகொண்டபல்லி செல்லும் சாலைப்பணி ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் நிர்வாக இயக்குநர், தமிழ்நாடு கட்டுமானக் கழகம், கூடுதல் பொறுப்பு தலைமைப் பொறியாளர், நெடுஞ்சாலை, ஊரகப்பணித்துறை 5/1, தெற்கு மாட வீதி, வி.நகர் காலனி, சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15 என்பவரால் இப்பணி துவங்கப்பட்டது. அந்த வேலை இன்னும் முடிக்கப்படவில்லை.

முதன்முதலிலே உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர், நெடுஞ்சாலைத் துறை, கிராமச் சாலைகள் உட்கோட்டம், ஓசூர் என்பவரால் இப்பணி துவங்கப்பட்டு 16 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள சாலை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அதில் ஒரு பிரிவு இன்னும் முடிக்கப்படாமல் முடங்கிக் கிடக்கிறது. இதனைத் துரிதப்படுத்தி, தேன்கனிக்கோட்டையிலிருந்து மதகொண்டபல்லி போய்வர ஏதுவான வகையில் சாலைப்பணியை முடித்திட வேண்டும். இத்துடன் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. நாராயணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரிசையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் இருந்த வரிசையில் ஒரு மைக் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றையதினம்தான் அது உடைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

* டாக்டர் க. காஞ்சனா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைச் சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய கிருஷ்ணகிரி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அதற்கு முழு முதற் காரணமாக விளங்கும் தமிழினத் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பாதம் பணிந்து வணங்கி இந்த நிதி நிலை அறிக்கை கூட்டத் தொடரில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

[1989 மார்ச் 29]

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையினுடைய 'மைக்' ஒன்று ஓடிந்து கிடக்கிறது. யார் உடைத்தார் என்பது பற்றி அறிய முடியுமா? அதைப் பற்றி நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, this is a Public Property. இந்த மாதிரி 'மைக்' - ஐ யார் உடைத்தார்கள்? யாருடைய இருக்கை என்றெல்லாம் தெரிந்து அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஓர் உறுப்பினர் மற்றொரு முஸ்லீம் உறுப்பினர் தொப்பியை அணிந்து கொண்டிருந்தார்).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : யாரோ புதிய முஸ்லீம் உறுப்பினர் வந்திருக்கிறார். அவருடைய பெயரை அறிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

டாக்டர் க. காஞ்சனா : இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும்-எப்பொழுதும் அளித்திராத மாதிரியில் வேறு எவராலும் படைத்தளிக்க முடியாத வகையில் ஆக்கபூர்வமான, அறிவுபூர்வமான, அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் நலனையும் உள்ளடக்கிய அபூர்வமான-ஈடு இணையற்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை அளித்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை வணங்கிப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். I would like to congratulate our Hon. Chief Minister for this brilliant matchless, uncomparable and undebatable Budget.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு முன்றாம் நாளாக இந்த அவையிலே நிதி நிலை அறிக்கை பற்றிய விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி மதிப்பிற்குரிய அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும், மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் இந்த அவையை விட்டு வெளியேறு

1989 மார்ச் 29] [டாக்டர் க. காஞ்சனா]

வதிலேயே குறியாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள். எங்களுடைய உயிரினும் மேலான தலைவர் அவர்கள் தாக்கப்பட்ட நேரத்திலே கூட, இந்த அவையிலே அமைதி காத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தமிழின மக்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை முழுவதுமாக உணர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இங்கே விவாதத்தில் விளக்க உரை அளிப்பதிலே, பாராட்டுவதிலே பங்கு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை நான் தெளிவாக இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட் நான் குறிப்பிட்டதைப் போல *uncomparable and undebatable*. இதிலே குற்றம் குறை கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினாலேயே அந்த உறுப்பினர்கள் இப்படி ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி வெளி நடப்பு செய்கின்றார்கள். ஆக அவர்களே, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்றவர்களே, முழுமையாகச் சொல்லாமல், வெளியிலே சொல்ல மறுத்தாலும் மறைத்தாலும், மக்கள் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்ற கருத்தினை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு இனம், மொழி, கலை, கலாச்சாரம் கொண்ட இந்திய துணைக்கண்டத்தின் ஒற்றுமையை மாநில சுயாட்சியோடு கூடிய முழுமையான கூட்டாட்சி முறைதான் காப்பாற்ற முடியும் என்று கூறும் கழக அரசின் நிலை மாறா கொள்கைப் பற்றுறுதி போற்றி வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இவ்வரசு, பொறுப்பேற்ற இந்த இரண்டு மாதங்களில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் முயற்சியினால் சீராக அமைந்திருக்கும் மத்திய மாநில உறவுகள் மன நிறைவையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றன.

அண்ணா வழியில் அயராது உழைக்கும் தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் யாத்தளித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையின் அத்தனை அம்சங்களுமே போற்றுதற்குரியன. ஆயினும் தமிழ் மீதுள்ள தனிப் பற்றால், பாசத்தால் மனங்கவரும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டிற்கும் இவ்வரசு இனி வருங்காலத்தில் செய்யவிருக்கிற பணி தலையாயதாக இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பலர் கடந்த நாட்களில் நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி, இந்த அவையிலே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று எல்லோருமே வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். சீர்திருத்தங்கள் விரைந்து செயல்படுத்தப்

[டாக்டர் க. காஞ்சனா]

[1989 மார்ச் 29]

பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். நிர்வாக வசதிக்காக மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதும், அதற்கான பெயர்களைச் சூட்டுவதும் விரைவில் ஆராயப்படும் என்று நம் நிதி நிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது.

என்னுடைய தருமபுரி மாவட்டம் மிக மிக மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம். நாடு சுதந்திரம் பெற்ற இந்த 41 ஆண்டுக் காலத்தில் எல்லா வகைகளிலும் எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிற மாவட்டம் என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய கிருஷ்ணகிரி தொகுதியை உள்ளடக்கிய பகுதியின் பின் தங்கிய நிலையைச் சொல்வதற்கு ஒரு நாள் போதாது.

கிருஷ்ணகிரி நாடாளுமன்றத் தொகுதி-கிருஷ்ணகிரி, காவேரிப் பட்டினம், பர்கூர், ஓசூர், தனி, பாலக்கோடு ஆகிய சட்டமன்றத் தொகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. இவற்றுடன் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குச் சொந்தமான திருப்பத்தூர், நாட்டிராமபள்ளி, வாணியம்பாடி ஆகிய சட்டமன்றத் தொகுதிகளையும் சேர்த்து, தனி மாவட்டமாக ஆக்கி, முதுறிநூர் இராஜாஜி அவர்கள் பிறந்த ஊரான “தொரப்பள்ளி” ஓசூருக்கு அருகாமையிலேயே இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த மாவட்டத்திற்கு “இராஜாஜி மாவட்டம்” என்று பெயரிட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்டத் தலைநகரை மையமாக இருக்கும் கிருஷ்ணகிரியில் அமைக்க வேண்டும் என்கிற என் பணிவன் பான வேண்டுகோளினையும் இந்த அவையில் தெரிவிக்கிறேன்.

தான் வாழ நினைக்காமல் தமிழ் வாழ ஒளவைக்கு நெல்லிக் கனி அளித்த மன்னன் அதியமான் ஆண்ட தகடூர், இன்றைக்கு தர்மபுரி என்று மருவி வழங்கும் பகுதி எங்கள் மாவட்டத்தின் மற்றொரு பிரிவு. தர்மபுரி, மொரப்பூர், பென்னாகரம், அரூர், மேட்டூர், தாரமங்கலம் ஆகிய சட்டமன்றத் தொகுதிகள் அடங்கியது தர்மபுரி நாடாளுமன்றத் தொகுதியாக இருக்கிறது. இதனைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கி “அதியமான் மாவட்டம்” என அழைப்பது சாலப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்கிற என் கருத்தினை பணிவோடு இந்த அவைக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மக்கள் நல்லாழ்வு. “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது முதுமொழி. **Basically, I am a Zoologist; but I am a medical woman by profession.**

[1989 மார்ச் 29] [டாக்டர் க. காஞ்சனா]

என்னுள்ளே ஆயிரம் கருத்துக்கள், ஆயிரமாயிரம் எண்ணங்கள். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் கண்ணிமைப் பொழுதில், கை நொடிப் பொழுதில் மருத்துவத் துறை தமிழ்நாட்டில் வளர்ச்சி பெற்று உன்னத நிலைக்குப் போய்விட வேண்டும் என்ற பேராவல் எனக்கு. “சொல்வது யார்க்கும் எளிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்” என்கிறது தமிழ்மறை. அரிதான காரியங்களைப் படிப்படியாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியும். அறிவேன் நான்; எனினும் வரும் ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய் செலவில் 120 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களில் மருத்துவர் குடியிருப்புகள் இணைந்த கட்டிடங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக அறிக்கை கூறுகிறது. சொல்லவே வேதனையாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான டாக்டர்கள் இது போன்ற குடியிருப்புகளை வாடகைக்கு விட்டு விட்டு, அருகாமையிலே இருக்கும் நகரங்களில் தான் வசிக்கிறார்கள். மாலை நேரங்களில் டவுனில் கன்சல் டேஷன் கிளினிக்குகள் வைத்து நடத்த டவுனில் குடியிருப்பது தான் உதவியாக, சௌகரியமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவசர சிகிச்சைக்கு, பிரசவ உதவிகளுக்கு மருத்துவர்கள் தொடக்க சுகாதார நிலையங்கள் உள்ள ஊர்களில் கிடைப்பதில்லை. எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தச் சுகாதார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றனவோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதில்லை. டாக்டர்கள் சுகாதார நிலையங்களையொட்டி கட்டித் தரப்படுகின்ற குடியிருப்புகளில் கட்டாயமாக தங்கி இருக்க வேண்டும் என்பது வற்புறுத்தப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே இந்த Maternity Ayahs என்றழைக்கப்படுகின்ற—தாய் சேய் நல விடுதியிலிருந்து பணியாற்றக் கூடிய நடத்தாட்டிகள், Child Welfare Officers என்று அழைக்கப்படுகின்ற குழந்தைகள் நல காப்பாளர்கள், பெரும்பாலும் மையங்களுக்குச் செல்லாமலேயே—மேலதிகாரிகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்டத் தொகையை கையூட்டாகக் கொடுத்து விட்டு நகரங்களிலே வசிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமங்களிலே இருந்து டணிபுரிய வேண்டுமானால்—அந்தந்த கிராமங்களிலேயோ அல்லது அருகிலுள்ள கிராமங்களிலேயோ இருக்கின்ற தகுதியுடைய பெண்களுக்கு இந்த வேலைகளைப் போட்டுத் தருவது சற்றுப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

அடுத்து, கிருஷ்ணகிரியைப் பொறுத்தவரையில் தாலுக்கா Headquarters Hospital என்று பெயர்தானே ஒழிய, கிருஷ்ணகிரி அரசு பொது மருத்துவமனையில் ஒரு வசதியும் இல்லை. பொது மானை கட்டிட வசதிகள் இல்லை. படுக்கை வசதிகள் இல்லாத நிலையில் நோயாளிகள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து பாய்களை எடுத்து வந்து, மரத்தடிகளில் விரித்துப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் வசதி அறவே இல்லை. கிருஷ்ணகிரி நகராட்சியின் மக்கள் தொகை 85,000. சுற்றி இருக்கின்ற கிராமங்களின்

[டாக்டர் க. காஞ்சனா] [1989 மார்ச் 29]

எண்ணிக்கை சுமார் 200. இவ்வளவு ஊர்களுக்கும் பெரிய ஆஸ்பத்திரி என்று சொல்லக் கூடியது கிருஷ்ணகிரி பொது மருத்துவமனை ஒன்றுதான். அன்றாடம் இந்த மருத்துவ மனைக்கு வந்து போகின்ற புறநோயாளிகள் (out-patients) எண்ணிக்கை 350-லிருந்து 400 என்று மருத்துவமனை ஏடுகள் கூறுகின்றன.

அடுத்து, என். எச். 45, 46 என்கிற இரண்டு தேசிய நெடுஞ் சாலைகள் சந்திக்கின்ற இடம் கிருஷ்ணகிரி. சாலை விபத்துக்களுக்கு இலக்கான பகுதி. (Accident-prone area; accident-prone centre) அப்படி இருக்கக்கூடிய ஊரில் அமைந்துள்ள அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் ஓர் எலும்பு சிகிச்சை நிபுணர் கூட இல்லை. எலும்பு முறிவுக்கு ஆளான நோயாளிகள் 45 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள தருமபுரிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

To see patients with fractured limbs and ribs, with all the pain and agony, travelling in ordinary vehicles like buses and cars to the District Headquarters Hospital in Dharmapuri, which is 45 km. away from Krishnagiri, is indeed a very pathetic scene. A few other patients are going to quacks and, finally, they end up with bone deformities due to mal-union of bones. Hence, I am requesting this Government to post an Orthopaedic Surgeon immediately to the Krishnagiri Government Hospital on humanitarian considerations.

(பிற்பகல் 12-40)

கிருஷ்ணகிரி பொது மருத்துவ மனையில் 3 புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, உபயோகப்படுத்தப்படாமல் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக, சில நேரங்களில் நோயாளிகளுடன் வருபவர்கள் பயன்படுத்துகிற இடமாகவும், பல நேரங்களில் சமூக விரோதிகளின் புகவிடமாகவும் இருக்கின்றன. ஏன் இந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்ட நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை விசாரித்து, உடனடியாக அந்தக் கட்டிடங்கள் நோயாளிகளின் உபயோகத்திற்கு விடப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரி சட்டமன்றத் தொகுதியிலுள்ள மருத்துவமனைகள் பற்றிய, அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றிய ஒரு முழு அறிக்கையை நான் நம்முடைய மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அளிக்க உள்ளேன். உற்று நோக்கி, உதவுவார் என்று நம்புகிறேன்.

நான் என்னுடைய மருத்துவப் பட்டப் படிப்பை சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலே பயின்றேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் பயின்றேன் என்ற பெருமை, கர்வம் எனக்குண்டு. நான் பயின்ற கல்லூரிக்கு உடனடியாக என்னென்ன தேவை என்பதைக் கேட்டறிந்து, பார்த்தறிந்து, அதை இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறை

1989 மார்ச் 29] [டாக்டர் க. காஞ்சனா]

யில் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என் கடமை என்றாலும், காலத்தின் அருமை கருதி, ஒரு சிலவற்றை மட்டும் இந்த அவையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

As far as the Madras Medical College is concerned, I would like to say that the Department of Surgery (including the Accident Surgery Ward) and the Department of Medicine (including the intensive Medical Wards) are giving maximum service to the public. But, while the various superspeciality departments had developed, largely at the cost of the Departments of General Surgery and General Medicine, it appears there has not been enough encouragement for increasing the facilities to these departments in spite of an ever increasing load of work on them. With a view to increase the standard of these two departments and to give them more facilities, the Government must elevate these departments into Institute of Medicine and Institute of Surgery.

Many sudden deaths in the Medical Wards can be prevented by the use of Cardiac defibrillator. The Assistants in the Medical wards are well versed in the use of the defibrillator which does not cost much. Therefore, each one of the general medical wards must be provided with a cardiac monitor-cum-defibrillator as a basic and essential item of emergency medicine and coming to AIDS—the new recurrence—Tamil Nadu is in the lead in the country for its active and exhaustive surveillance for AIDS detection—over 200 cases have been found to be positive in the blood for this disease. We do not know when these people will develop the full blown disease. Since senior staff members of Department of Medicine and Nursing have had specialised training in AIDS abroad, they should be utilised to set up infrastructure for Clinical Management of AIDS cases when such a need arises. I would also like to request this Government to set up small nucleus like AIDS clinics—which could be done with the help of the World Health Organisation and Government of India Health Department in District Headquarters Hospitals. Why I am stressing on this point is—invariably the carriers of this Acquired Immuno Deficiency Syndrome—are from all over Tamil Nadu and we do not know when this will become epidemic. I think here I can put a stop though temporarily to Hospitals and disease problems and coming back to my constituency, I Grade Municipality என்று சொல்லப்படுகின்ற கிருஷ்ணகிரிக்கு ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு கிடையாது. தனியார் வண்டிகளும், போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குச் சொந்தமான வண்டிகளுமாக கிட்டத்தட்ட 400 பேருந்துகள் ஒரு நாளில் கிருஷ்ணகிரிக்கு வந்து போகின்றன. பஸ் ஸ்டாண்டு வசதி இல்லாத காரணத்தால் இந்தப் பேருந்துகள் சாலைகளில் நிறுத்தப்பட்டு பொது மக்களுக்குப் பெரிதும் தொல்லையாக இருக்கின்றன. பயணிகள் படும் அவதி சொல்லத்

[டாக்டர் க. காஞ்சனா] [1989 மார்ச்-29]

தரமன்று. உடனடியாக கிருஷ்ணகிரியில் அடுத்து வருகின்ற 25 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்ந்து, நெரிசலை. வாகனப் பெருக்கத்தை, மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைச் சமாளிக்கக் கூடிய அளவில் நிலையான, வசதியான ஒரு பேருந்து நிலையம் அமைய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இடம் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகள் அடங்கிய கடிதங்களை Director of Municipal Administration அவர்களுக்கும், நமது மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுப்பியுள்ளேன். ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

பஸ் ஸ்டாண்டு பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள 'அன்னை சத்யா போக்குவரத்துக் கழக'த்தைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும்.

பொதுவாகவே தமிழ்நாட்டில் உள்ள போக்குவரத்துக் கழகங்களின் எம்.டிக்கள் குட்டி ஐயந்தாரர்களைப் போல இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. விசாலமான ஏர் கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட அறைகள்—ஆள், அம்பு, யானை, சேனை ஏராளம்! ஏராளம்!! இவர்களுக்கு, நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கின்ற உயர்மட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கூட நான் பார்த்தவரையில் அவ்வளவு வசதியான அறைகள் இல்லை.

எங்கள் மாவட்டத்தின் அன்னை சத்யா போக்குவரத்துக் கழகத்தின் தலைமை அலுவலகம் தர்மபுரியில் இருக்கிறது. அன்னை சத்யா போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான —பழுதடைந்த வண்டிகள் ஏல விற்பனைக்காக நிறுத்தப்படுகின்ற இடம் ஒசூர். தர்மபுரி ஏ. எஸ்.டி.சி. ஆபீஸ் மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ளது. தனியார் — வாங்குவதற்காக — பள்ளிக் கூடங்களுக்கு, கம்பெனிகளுக்கு பஸ்களை வாங்குவதற்காக — வருகின்றவர்கள் ஒருருக்குப் போய் பஸ்களைப் பார்த்து விட்டு வந்து, தர்மபுரி ஆபீசில் தகவல் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. விற்கின்ற கார்ப்பரேஷனுக்கு — அதிகாரிகளுக்கு கமிஷன் தொகைப் பெற்றுத் தருகின்ற ஏஜெண்ட்கள் பலர் ஒசூரில் இருக்கின்றார்கள். அது மட்டுமல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் எம். டி.-ஐப் பார்ப்பதற்காக வெளியே நிற்கிறோம். உள்ளே டயர் கம்பனிக்காரர்கள், ஏஜெண்ட்கள் அளவளாவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எம்.எல்.ஏ-க்கள் பனிக் கணக்கில் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆயிரக் கணக்கில் — லட்சக் கணக்கில் இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஊழல் நடைபெறுகிறது. ஒரு டிக்கெட் அதிகமாகப் பஞ்ச் செய்து விட்டார் என்பதற்காகச் சஸ்பெண்டு செய்யப்படுகிற கண்டக்டர், ஒரு ஸ்டாப்பிங்கில் நிறுத்தவில்லை என்பதற்காக சஸ்பெண்டு செய்யப்படுகிற டிரைவர் எல்லாம் இருக்கிற சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது

1989 மார்ச் 29] [டாக்டர் க. காஞ்சனா]

என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த போக்குவரத்துக் கழகங்களின் கணக்குகள் ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆபீசில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அங்கே அவை சரி பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றும், இங்கே அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் அங்கே ஒட்டுநர்களும், நடத்துனர்களும், பணிமனையில் வேலை செய்பவர்களும் அடிமைகளைப் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளை நத்திப் பிழைக்கத் தெரிந்த ஒரு சிலரைத் தவிர, மற்றத் தொழிலாளர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக உள்ளது.

“ஜாதி உயர்வென்றும், தனத்தால் உயர்வென்றும், பொதாக் குறைக்குப் பொதுத் தொழிலாளர் சமூகம் மெத்த இழிவென்றும், மிகுபெரும்பாலோரையெல்லாம் கத்திமுனைக் காட்டி காலமெலாம் ஏய்த்துவரும் பாவினைத் திருத்த நம் ஆவிகளையேனும் அர்ப்பணம் செய்வோம்”

என்று செயல்படும் கலைஞரின் அரசு இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர்களின் துயர் துடைக்க, இத்துறையில் மண்டிக் கிடக்கும் ஊழலை அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்ணினத்தின் பண்பார்ந்த மேன்மைக்காகப் பெரிதும் பாடுபடும் இந்த அரசு.

“புலனற்றப் பேதையாய்ப் பெண்ணைச் செய்தால் அந்நிலம் விளைந்த பைங்கூழ் நிலைமையும் அம்மட்டே”

என்பதை நன்குணர்ந்த இந்த அரசு, மகளிர் முன்னேற்றமின்றி சமுதாய மறுமலர்ச்சி இல்லை என்பதை முழுமையாக ஏற்றுச் செயல்பட விழைகிற இந்த அரசு, பெண் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகவும், வேலைவாய்ப்புகளுக்காகவும் பெண்களுக்கு அளித்துள்ள சலுகைகளுக்கு என் இதய பூர்வமான நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் தொடர்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து, நிதிநிலைமை சரியில்லை என்று இந்தக் கோரிக்கையை ஒதுக்கிவிட வேண்டாம். 1963-64 ஆம் ஆண்டுகளில் சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படாமல் ஒன்றாக இருந்த காலகட்டத்தில் 25 லட்சம் ரூபாயை மத்திய அரசு “ரெயில்வே செஸ் ஃபண்டு” என்ற பெயரில் கொடுத்தது. இந்தப் பணத்தை குழந்தைகள் நலம், பொதுச் சுகாதாரம் ஆகிய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்த அன்று சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அப்போதி

[டாக்டர் க. காஞ்சனா] [1989 மார்ச் 29]

ருந்த தமிழக அரசு முதலமைச்சராக இருந்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் காலத்தில் ஆணை ஒன்று அனுப்பியது. ஆனால், சேலம் மாவட்டத்தினுடைய வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் பங்கு பெற்ற எம்.பி.க்கள், எம்.எல்.ஏக்கள் மற்ற ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் எல்லாம் கலந்து ஆலோசித்து, இந்த 25 லட்ச ரூபாய் பணத்தைச் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வருவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்று தெரிவித்து, அதுவரை இந்தப் பணம் சேலம் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் பிக்சட் டெப்பாசிட்டில் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அவ்வாறே டெப்பாசிட் செய்யப்பட்டது. 25 ஆண்டுகளில் அந்த 25 லட்ச ரூபாய் பணம் எத்தனை கோடியாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்குப் பார்த்தால்தான் தெரியும். அதில் தற்போது பிரிந்துள்ள தருமபுரி மாவட்டத்திற்குப் பாதி பணம் சேர வேண்டும். ஆமாம் தானே! அந்தப் பணத்தை எங்கள் கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு மகளிர் கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு தொகையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்கிற என் விருப்பத்தை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லுகின்ற இந்த விவரம் நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அனுபவமில்லாமல் நான் பேசுவதாக, இந்த யோசனையை கருத்தில் கொள்ளாமல் விட்டுவிடக் கூடாது.

உண்டானம்ம எனத் தொடங்கும் புறப்பாடலில்,

“அவருள், மூத்தோன் வருக என்னாது

அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்”

என்ற வரிகளுக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், பேராசிரியர் பெருந்தகை அவர்களும் பொருள் சொல்லச் சொல்ல, அவற்றைக் கேட்டுக் கேட்டே வளர்ந்தவள் நான். என்னுடைய கருத்தினை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக் கிருக்கிறது.

தற்போது கிருஷ்ணகிரி அரசுக் கலைக் கல்லூரியில் பி.காம், பாடம் இல்லை. நிறையப் பாடங்களுக்கு முதுகலை வகுப்புகள் இல்லை. கல்லூரி, அடுத்த ஆண்டு வெள்ளி விழா கொண்டாடப் போகிறது. அதற்குள்ளாகவாவது இந்தப் பாட வகுப்புகள் கிருஷ்ணகிரி கல்லூரிக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்விக்கு 900 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறீர்கள். எனவே என் வேண்டுகோளுக்கு செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 29] [டாக்டர் க. காஞ்சனா]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரி தொகுதியில் கடுமையான குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெண்மணிகள் ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக 3 கிலோ மீட்டர், 4 கிலோ மீட்டர் சாலை வசதியில்லாத —கரடு முரடான பாதைகளில் நடந்து சென்று வருகிற காட்சி கண்களில் இரத்தம் வரச் செய்வதாக இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி ஒன்றியம், வேப்பனப்பள்ளி ஒன்றியம், கௌமங்களம் ஒன்றியம் என்ற மூன்று ஒன்றியங்களும் கிருஷ்ணகிரி நகராட்சியும் என் தொகுதியில் அடங்கியிருக்கின்றன. அதில் 120 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திற்குக்கூட உருப்படியாக குடிதண்ணீர் வசதி இல்லையென்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள், எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்ட 325 ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளில் என்னுடைய தொகுதிக்கு 26 மட்டுமே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது, ‘‘யானைப் பசிக்கு அவல் பொரி’’ என்பார்களே, அதுபோல இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி மிகவும் வறண்ட பகுதியாக இருக்கின்ற என் தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு அதிகமான அளவில் ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்தபடியாக, நான் பிற்பகலுக்கு முன்னால் என்னுடைய கிருஷ்ணகிரி தொகுதியில் மின்சார வசதி எப்படியிருந்ததோ, அப்படியேதான் இன்றைய தினமும் இருக்கிறது. ஒரு சிறு 33/11 கிலோவாட் சக்தியுள்ள துணை மின்நிலையம்தான் கிருஷ்ணகிரியில் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, பெருகிக் கொண்டு வரும் தொழில்களுக்கும் வீடுகளுக்கும் போதுமான அளவுக்கு மின்வசதி சப்ளை செய்ய 230 கிலோ வாட் துணை மின் நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. நேரமின்மையால் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. இந்த அளவுக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருபதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவை முன் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி, என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மகளிருக்கான பல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் சரிபாதியாகவுள்ள பெண்களுக்குச் சம நீதியும், அவர்தம் அடிமைநிலை மாறவும் அடிப்படையான திட்டங்களையும் இந்த அரசு மேலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்] [1989 மார்ச் 29]

பரம்பரைச் சொத்து தொடர்பாக இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஆண் வாரிசுக்கு உள்ளது போன்று பெண் வாரிசுக்கும் சம உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று வகை செய்து, 1956 ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசு உரிமைச் சட்டத்தைத் திருத்த முடிவு செய்துள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல, நடக்கக்கூடிய திருமணங்கள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எந்த முறையில் திருமணம் நடத்தினாலும், அதை எந்த மத ஆசாரப்படி நடத்தினாலும்—அத்தனை திருமணங்களும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசு தீர்மானித்து, அதற்கான சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே ஒரு பெண்ணை ஏமாற்றி திருமணம் செய்து கொண்டு, பிறகு, நான் திருமணமே செய்து கொள்ளவில்லையென்று கூறக்கூடிய அவல நிலை மாறுவதற்காக அவசியம் இந்தத் திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு உறுதியான நிலையை எடுத்து, அதனை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, வாரிசு உரிமை என்று சொல்லும்பொழுது இன்னொரு விஷயமும் இருக்கிறது. ஒரு வேலையில் இருக்கக்கூடியவர் இறந்துவிட்டால், அவருடைய வாரிசுக்கு வேலை தருவதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் ஆண் வாரிசுக்கு வேலை தருகிறார்கள், பெண் வாரிசுக்கு வேலை தருவதில்லை. அதுவும் பெண் வாரிசு திருமணம் செய்து கொண்டால் நிச்சயமாக வேலை இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஆண் வாரிசு திருமணம் செய்து கொண்டால் அது அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். ஆகவே, வேறு குழந்தையே இல்லாத நேரத்தில் ஒரு பெண் மட்டும்தான் மகளாக இருக்கிறாள் என்று சொன்னால், அவளுக்கு நிச்சயமாக அந்த வேலை உரிமை தரப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, மகளிர் வளர்ச்சிக்காக, கல்வியை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக ஐயாயிரம் ரூபாய் திருமணத்திற்காக உதவி செய்யக்கூடிய திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் இது வருங்காலத்தில் கல்வியை ஊக்குவிக்குமே தவிர இப்போது இருக்கக்கூடியவர்கள்—எட்டாம் வகுப்புக்குக் கீழே இருக்கக்கூடியவறுமைவாய்ப்பட்டவர்கள்—விஷயத்தில் உண்மையிலேயே ஏமாற்றம் அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.....

1989 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேராளியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது, திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக அல்ல. குறைந்த அளவு 8-ஆவதாவது படித்தவர்களாக இருந்தால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவது என்பது 8-வது வரையிலாவது பெண்களைப் படிக்க வைக்க ஊக்கப்படுத்துவதற்காகவே தவிர, திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்த அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : கல்வியை ஊக்கப்படுத்துவது என்பது திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்துவது என்று தவறுதலாக வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இது வருங்காலத்தில் உள்ளவர்களை ஊக்குவிக்கும் தவிர, இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதை அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியில் வேளாண்மைக் கல்லூரி ஒன்று துவக்குவது என்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தக் கல்லூரியை முகிரியிலோ, அல்லது லால்குடி பகுதியிலோ திறப்பது உசிதமாக இருக்கும் என்பதை ஒரு யோசனையாக இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு, மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று திறந்தால், திருச்சியிலே பல்கலைக்கழகம் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் உண்மையிலே பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மருத்துவக் கல்லூரி என்று சொல்லும்போது, எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவியாக இருக்கக்கூடிய செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய நடனக் கச்சேரி அந்த மருத்துவக் கல்லூரி நிதிக்கென்று நடத்தப்பட்டதை நான் நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பிறகு அது என்ன ஆயிற்று என்று எனக்குத் தெரியாது. நம்முடைய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, கூடுதலாகப் பணம் போட்டு அந்த மருத்துவக் கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டும். அதுவும் பல்கலைக்கழகப் பகுதியிலேயே ஏராளமான நிலங்கள் இருப்பதையும் கவனித்து அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்மலையில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் பற்றி நம்முடைய அமைச்சரிடம் பேசியிருக்கிறேன். கவனிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி, ஆரம்ப வேலைகளை யாவது துவக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்] [1989 மார்ச் 29]

அதேமாதிரி போரிங் குழாய்கள் போடுவதற்கான வேலைகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்பொழுது கோடை கடுமையாக வந்திருக்கிற சூழ்நிலையில் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்து சர்க்கூட் ஹவுசில் தங்குவார்கள். அந்த சர்க்கூட் ஹவுஸ்ஸில் பணி புரியும் அரசு ஊழியர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய காலனியில் குடிப்பதற்கு 5 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் தண்ணீர் திறந்து விடப்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சப்மெர்சிபிள் மோட்டார் இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பழுது பார்க்கப்படாமல் கிடக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு தடவையும் பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருப்பதால் ஒரு வாரம் பூராவும் தண்ணீர் வராமல் இருக்கிறது என்பதையும், அதனால் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் தெரிவித்து, அவசர கவனத்தோடு இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் வீட்டின் மேலே இருக்கக்கூடிய மேல் நிலைத் தேக்கத் தொட்டிகள் திறந்தே இருப்பதன் காரணமாக பலவித பூச்சிகள் வந்து விழுந்து செத்து, அந்தத் தண்ணீரைத்தான் மக்கள் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தி அவசர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, நான் கூற விரும்புவது, பெண்களுக்குக் கழிப்பறை இல்லை. நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து 40 ஆண்டுகளாகியும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில், என்னுடைய தொகுதியில் மட்டுமல்ல, பெரும்பாலான நகரப் பகுதிகளில் பெண்களுக்கு ஒதுங்குவதற்குக் கழிப்பறைகள் இல்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற ஐனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பாகப் பல இயக்கங்கள் நடத்தி இருக்கிறோம். பலவிதமான திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதாக முன்பிருந்த அரசாங்கம் சொல்லி வந்தது. ஆனால், அதைக் காலப் போக்கில் தள்ளி விடாமல் உடனடியாகப் பெண்களுக்குத் தேவையான கழிப்பறை வசதியைக் கட்டினால் மட்டும் போதாது, சுத்தப்படுத்தப்படாமல் பல இடங்களில் கக்கூசை இடித்தால் போதும் என்ற நிலை இருக்கிறது. நவீன முறையில், சுத்தம் செய்யப்படக்கூடிய முறையில் கழிப்பறை வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம், செந்தண்ணீர்புரத்தில் எரிசாராய தொழிற்சாலையினுடைய கழிவு நீர் உய்யக்கொண்டான் வாய்க் காலில் விடப்படுவதன் காரணமாக, 15 ஆண்டுகாலமாக அந்த நீர் கெட்டுவிட்டது. அந்த ஆலையிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுநீரைச் சுத்தப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு செம்பட்டு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையினுடைய கழிவு நீரில் கெமிக்கல் கலந்து இருப்பதன் காரணமாக, குண்டூர், திருவெளிச்சிப்பட்டி பகுதியில் ஏறத்தாழ 400-க்கு மேற்பட்ட

1989 மார்ச் 29] [திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

ஏக்கர் நிலங்கள் பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அவற்றில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அந்தத் தண்ணீரைத் தொட்டால் தோல் எல்லாம் புண்ணாகக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி, போலீஸ்காரர்களுக்குக் குடியிருப்பு கட்டி, அதில் அரசு ஊழியர்கள் குடியிருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அந்த வீடுகள் வட்ட வடிவிலே ஐப்பானிய மாடவிலே கட்டியதாக இருக்கின்றன. அந்த வீட்டின் நடுவிலே கக்கூஸ் கட்டி இருப்பதால், கழிவு நீர், கட்டிடத்தின் கீழே போகாமல் இருப்பதால், குடியிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தவிர, ஹட்கோ நிறுவனம் ஏராளமான வட்டியைப் போட்டிருக்கிறது. இப்போது ரூ. 300-லிருந்து, ரூ. 14,000 வரையில் வட்டி கட்டமுடியாமல் அவர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அந்த வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, பாசன வசதி என்பது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. குளங்களையும் ஏரிகளையும் மராமத்து செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். துப்பாக்கி, 'கன்' பாக்டீரியாக்காக ஏராளமான விவசாயக் குடும்பங்கள் தங்களுடைய நிலத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தந்ததற்கு அந்தக் கிராம மக்களுக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை தருவதாக வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், ஒருவருக்குக் கூட இன்னும் வேலை வாய்ப்பு தரப்படவில்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் தொழில் துறையின் கேந்திரமானது பாயிலர் ஆலைத் தொழிற்சாலை. மிகுமின் நிலைய இயந்திரங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு 1991 ஆம் ஆண்டு வரைதான் உற்பத்திக்கான ஆர்டர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில் 14,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதனுடைய துணைத் தொழிலாக, இருக்கக் கூடிய தொழில்களில் 200-க்கு மேற்பட்ட சிறு தொழில்களும், அவற்றில் பணியாற்றக்கூடிய சுமார் 6,000 தொழிலாளர்களும் ஆக ஏறத்தாழ 20,000 தொழிலாளர்கள் அதில் பணியாற்றக் கூடிய நிலையில், அவர்கள் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்தத் தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படும் என்பதையும், அதனால் தொழில் வளர்ச்சியில் பெரிதும் சுணக்கம் ஏற்படக் கூடும் என்பதையும் கூறி இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசு.....

[1989 மார்ச் 29]

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை அலுவல் நேரம் ஐந்து நிமிடங்கள் நீட்டிப்புச் செய்யப்படுகிறது.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : பாய்லர் ஆலைக்கு வரும் ஆர்டர்களை தடுத்து, அந்நிய முதலாளிகள் வெளி நாட்டிலிருந்து அவர்கள் இறக்குமதி செய்துகொள்ளலாம் என்று மத்திய அரசு போட்ட உத்தரவின் காரணமாகத்தான் திருச்சி நகரத்தில் திருவெறும்பூரில் இருக்கக்கூடிய மையமான தொழில் கேந்திரம் இன்றைக்கு மூடப்பட்டக்கூடிய ஒரு அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, மைய அரசை வற்புறுத்தி அந்த ஆர்டர்கள் பாய்லர் ஆலைக்குக் கிடைத்திடவும் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய தனிப்பட்ட அந்நிய முதலாளிகளுக்கு அனுமதி தரக்கூடாது என்றும் மைய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, உச்சவரம்புச் சட்டம், மிச்ச நிலத்தை வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகு மிச்ச நிலம் யார் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்ற தகவலை நம்முடைய அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, திருச்சி மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய சூரியூர் பகுதியில் 800 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட சீவிங் நிலத்தை வி. ஜி. பன்னீர்தாஸ், தைலா முதலியார் வகையறா ஆகியோர் தங்களுடைய சொந்த சொத்தாக ஏற்றுக்கொண்டு பிளாட் போட்டு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண விவசாயிக்கு ஒரு துண்டு நிலம் கூட இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே ஏராளமான நிலங்களை பினாமியாக இந்தச் செட்டியார், அந்தச் செட்டியார், மூக்கன், சுந்தரராஜ் என்று சொல்லி எல்லோர் பெயரிலும் இன்றைக்கு எடுத்து, அன்றைக்கிருந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டை சார்ந்திருக்கக்கூடிய சிலர் போலித்தமமான சர்ட்டிபிகேட்டுகளை கொடுத்து ஒரு சதுர அடி 35 காசுக்கு வி.ஜி. பன்னீர்தாசுக்கு ஏறத்தாழ 800 ஏக்கர் நிலம், அருமையான நிலம், இன்றைக்கு அவர் பிளாட் போட்டு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய 10 அல்லது 15 கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயிகள் போன்ற மக்களுக்கு ஒரு வீட்டு மனையோ அல்லது சாகுபடி செய்ய நிலமோ தரவில்லை. ஏற்கெனவே எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது எங்களுடைய அருமைத் தலைவர் காலஞ்சென்ற

1989-மார்ச் 29] [திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

அமரர் வி.பி. சிந்தன் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை பல முறையிலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளுக்கு இன்றைக்கும் நடவடிக்கையில்லை. நான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். அது மோசடியான பட்டாவாக வழங்கப்பட்டது. வி. ஜி. பன்னீர்தாஸ் மிகவும் பணத்தால் அடித்து பலரை விலைக்கு வாங்குவார். உண்மையிலேயே சென்றமுறை இருந்த முதலமைச்சருக்கு அவர் செல்லப் பிள்ளையாக இருந்தவர். நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன், அவர் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு செல்லப் பிள்ளையாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் அறிவேன். ஏற்கெனவே ஏமாற்றப்பட்ட பல நிலங்களை காப்பாற்றி இருக்கக் கூடிய.....

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நிச்சயமாக நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும், இந்த அரசாங்கமும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருக்காது. இன்னும் சொல்லப்போனால், சேம்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் கொடுத்த வரவேற்புக் கூட்டத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ரூசுகமாக அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 200 கோடி ரூபாய் திட்டத்திலே வடசென்னையிலே வர் வேண்டிய அனால் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு அவர் குந்தகம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே அங்கு வந்திருந்த வர்கள்கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இன்புளையன்ஸ் செய்து இப்படிப்பட்ட திட்டம் வருவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்களை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக உற்சாகப்படுத்தாது.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : எனவே உண்மையிலேயே நான் வயிற்றெரிச்சலுடன் சொல்கிறேன். 7, 8 வருடங்களாக நடவடிக்கை எடுத்தும்கூட அவர்கள் இன்றைக்கும் பிளாட் போட்டு 28 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற சிலர் அவர்கள் கைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் கலெக்டர் விஸ்வநாதன் இருந்தபோது, இதற்காக ஒரு உத்தரவு போட்டு எல்லா பட்டாவும் ரத்துச் செய்யப்படுமென்று சொன்னார். ஆனால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். 145 உட்கிரவு போட்டால், ஸ்டே இருக்கும்போது அவர் மட்டும் நிலத்தில் போய் நுழையலாம்; ஆனால் ஆர்.டி.எ. நுழையக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். அப்போது விடுமுறை கோர்ட்டு இருந்தபோது நம்முடைய அரசாங்க வக்கீலைப் பயன்

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்] [1989 மார்ச் 29]

படுத்தி அது நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. சொன்னால் நீங்கள் கோர்ட் நடவடிக்கை என்று சொல்லலாம். ஆனால் கோர்ட் நடவடிக்கையால் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டு இரண்டு வருடமாகிறது. நான் கேட்கிறேன். அரசு வக்கீல் அங்கு என்ன பண்ணுகிறார்? ஏன் அந்த ஸ்டேவை உடைக்கக்கூடாது? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்? ஆகவே இப்படி—அரசாங்க வக்கீல் கள் எல்லோரையும் நான் சொல்லவில்லை—இந்த மாதிரி அவர்கள் கவனிக்காமல், ஜனங்களுக்கு இன்றைக்கு பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். 1½ ஆண்டுக் காலமாக இடைக்காலத் தடை இருக்கிறது. அதை ரத்துச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்க வக்கீலை கவனித்து, நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு 300 ஏக்கர் பிளாட்டுகள் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரத்தோடு வி. ஜி. பன்னீர்தாஸ் விற்பனை செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்முடைய மெரினா டீச்சையே விலைக்கு வாங்கத் திறமை உள்ளவர். அப்படிப்பட்ட நபரை நிச்சயமாக வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். திருச்சி ஜவுளி முதலாளி தைலா முதலியார் ஏராளமான நிலத்தை வாங்குகிறார். அந்தப் பக்கம் நடக்கக்கூட முடியாது. என்னுடைய தலைமையில் ஒரு முறை மறியல் போராட்டமே நடத்தினேன். அந்த நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கோர்ட் நடவடிக்கைகளை துரிதப் படுத்த வேண்டும். ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி அனைத்து பட்டாக்களையும் ரத்துச் செய்யவேண்டும். டி.டி.பி. அனுமதிகளை ரத்துச் செய்து, ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருந்த அனைத்து அதிகாரிகளையும் வேலை நீக்கம் செய்து நடவடிக்கை எடுத்து, சீலிங் விதிமுறைகளுக்குட்பட்ட இப்பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு நிலத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை 30-3-1989 காலை, 9-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-05 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.